

У Бялградзе, на пачэсным пасадзе

Даяна Лазарэвіч даслала відэавестку з Сербіі: там выйшаў з друку зборнік паэзіі Янкі Купалы — у яе перакладах

Гэтая пісьменніца, перакладчыца, бачыцца мне, цяпер — у ліку найбольш актыўных літаратараў замежжа, хто дзейсна спрыяе пашырэнню ў сваёй краіне беларускай літаратуры. Мы пісалі раней: Даяна Лазарэвіч пераклала ўжо на родную ёй мову зборнік “Вянок” Максіма Багдановіча (“Дзякуй, Даяна! — ГР, 27.07.2017). Падзея была ўнікальная: кніга “Венац” выйшла ў Бялградзе да 100-годдзя з дня памяці паэта, яе прэзентацыя была ў Мінску: у Літаратурным музеі Максіма Багдановіча. Спецыяльна ў Мінск прыезджала перакладчыца. Мы згадвалі: сярод тых, хто спрыяў выхаду кнігі ў Сербіі — вядомы славіст, доктар філалагічных навук, акадэмік Сербскай акадэміі навук Іван Чарота, і былы Амбасадар Беларусі ў Сербіі Уладзімір Чушаў. Былі ў Даяны іншыя цікавыя пераклад-

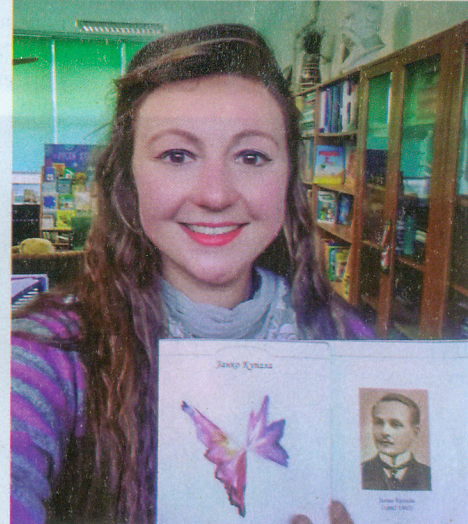
чыцкія праекты, але ж гэты, відаць, найбольш значны ў апошнім часе.

Адкрываем відэа. “Добры дзень! З вамі гаворыць Даяна Лазарэвіч — перакладчыца з Бялграда, з Сербіі”. Бачна, што сяброўка нашай краны ў добрым настроі. Дзеліцца з сябрамі ў Беларусі цудоўнай навіною: выйшаў зборнік паэзіі Янкі Купалы на сербскай мове ў яе перакладзе. Здзейсніла выданне выдавецтва “Алма” ў Бялградзе, наклад зборніка — 300 асобнікаў. “Кніга цудоўная! І я вельмі ганаруся, што яна выйшла, — кажа Даяна Лазарэвіч. — Нават не магу вам выказаць, наколькі я шчаслівая! Што такая пярліна беларускай літаратуры выйшла ў Сербіі! Што мне выпаў вялікі гонар — быць перакладчыцаю гэтай кнігі!”.

Далей Даяна прачытала вядомы верш Янкі Купалы “Спадчына” на сербскай мове, які, прызнаецца, вельмі-вельмі любіць у арыгінале. Віншuem з новым творчым поспехам, шанюўная Даяна: і вас,

і зганапа ўжо прафесара Івана Чароту — ён выступіў складальнікам зборніка. Вашая дзейнасць, безумоўна, спрыяе адладжванню культурных сувязяў паміж братнімі Беларуссю і Сербіяй.

Напрыканцы заўважым, што відэавестку ад Даяны Лазарэвіч пераслаў нам і Алесь Суша — намеснік гендырэктара Нацыянальнай бібліятэкі, старшыня Міжнароднай асацыяцыі беларусістаў. Прычым у ягоным пісьме прозвішча перакладчыцы напісана: Лазарэвіч. Мы спрабавалі ўступіць у спрэчку: маўляў, Даяна пісала, што яна — лАзаравіч, а не лАзарЭвіч. Я пра тое спецыяльна ў яе цікавіўся, да таго ж мы ў супрацы: яна і мае вершы пераклала, друкавала на сербскай мове ў адным з часопісаў. Аднак спадар Алесь аргументаваў сваю пазіцыю маўленнем самой перакладчыцы — спасылка на відэа тут: https://drive.google.com/file/d/1AqNiVg?8rW1jAjwsqJtpIWk7_4uaRQME/view. І яшчэ патлумачыў: прозвішча мае націск на пе-

Даяна Лазарэвіч з кнігай

радапошні склад, па-сербску Лазаревић. Паводле правілаў перадачы замежных прозвішчаў на беларускую мову, націск у іх не мяняецца. А калі так, разважае Алесь Суша, то пасля зацвярдзелага “р” можа пісацца толькі націскное “э”, але ніяк не “е”, і не “а”.

Прымаем слухныя аргументы — што і бачна ўжо ў гэтым тэксце.

Іван Ждановіч